

9 tips vanuit de NIZU Ambassadeurs: Wat als je cliënt niets wil weten van ondersteuning door een vrijwilliger?

We krijgen veel vragen van medewerkers die aangeven het lastig te vinden om inzet van een vrijwilliger te bespreken en vaak ook op weerstand stuiten. Hieronder 9 tips die je kunnen helpen hoe om te gaan met deze weerstand en hoe je het gesprek (nogmaals) aan kan gaan.

Tip 1: Vraag door: Waar zit precies de weerstand? Welk beeld heeft iemand bij een vrijwilliger?

Als je iemand vraagt: Zou een vrijwilliger iets voor jou kunnen betekenen, komt een eerste een negatieve reactie vrij vaak voor. Zo'n vraag kan confronterend zijn of zelfs (onbedoeld beledigend) overkomen. Mensen hebben soms een bepaald beeld van hulpvragers die een vrijwilliger hebben en denken dan: 'dat is niet voor mij, maar voor oude mensen, of mensen die echt niks zelf meer kunnen, of wel heel erg eenzaam zijn.' Maar er kunnen ook hele andere redenen onderliggend zijn: angst voor (weer) een afwijzing, te belastend, etc. Hoe het gesprek erover te voeren hangt uiteraard af van de onderliggende reden.

Tip 2: Was er eerder een slechte ervaring?

Dat kan heel goed zijn, de ene vrijwilliger is de ander niet en dat geldt ook voor de organisatie die er achter zit, soms duurt het lang voor er inzet is, maar het kan ook snel gaan en er staan goede ervaringen tegenover. Vergeet vooral niet om (samen) contact op te nemen met de betreffende organisatie, om de feedback mee te geven of inzicht te krijgen waar het eerder is misgegaan, misschien kan de begeleider ook meedenken over hoe het een volgende keer beter kan.

Tip 3: Erken de weerstand

Weerstand kan ook uit een positief beschermend gevoel voortkomen, bijvoorbeeld als het voor een ouder onveilig voelt om een kind met een onbekende vrijwilliger alleen te laten. Het helpt als erkend wordt dat het logisch is dat je een kind wil beschermen. Daarna is meer ruimte om verder te kijken naar hoe dan wel? Maakt het uit als de afspraak gewoon thuis is en je een oogje in het zeil kan houden? Of als je eerst samen met de vrijwilliger een aantal activiteiten samen onderneemt om elkaar beter te leren kennen? Dat je weet dat als het goed voelt je ook altijd nee mag zeggen en er ook begeleiding van de vrijwilliger is?

Tip 4: Blijf hierover in gesprek

Met 1 gesprek over inzet van informele zorg is de kous nog niet af. Idealiter maakt het terugkerend deel uit van begeleidingsgesprekken. Het heeft het soms tijd nodig, of acceptatie dat het eigen netwerk tekort schiet, of om tot het inzicht te komen dat de voorgestelde hulp echt nodig is.

Tip 5: Kijk breed naar verschillende mogelijkheden en maak het aanbod concreet

Soms ziet iemand het ene aspect van het aanbod van een vrijwilliger niet zitten, maar is deze wel positief over een andere mogelijkheid. Misschien klinkt een vrijwilliger om mee te praten te vaag of algemeen, maar spreekt het meer aan om samen een bepaalde activiteit te ondernemen, terwijl het kunnen praten en delen daarbij nog steeds een doel kan zijn. Voor verschillende thema's is er aanbod: praktische hulp, opknappen van huis of tuin, taalhulp, voorlezen, hulp bij administratie, organiseren en structuur, opvoeding, etc.

Tip 6: Kijk naar het hele systeem

Is de aandacht vooral uitgegaan naar de persoon of het kind waar er zorgen zijn? Dan kan er natuurlijk ook gedacht worden aan inzet voor anderen in het gezin waardoor uiteindelijk het hele gezin ontlast kan worden, bijvoorbeeld een vrijwilliger voor de partner, of extra aandacht voor de brusjes (bijvoorbeeld boekjes uitzoeken in de bibliotheek). Ook kan een vrijwilliger een versterking/verduurzaming zijn van een mantelzorgend netwerk en ontlastend voor betrokken opa's, oma's, vrienden, etc.

Tip 7: Je cliënt zit nergens aan vast

Het kan misschien overweldigend voelen: aanmelding bij een andere organisatie, weer een intake. Het is goed om duidelijk te maken dat je cliënt nergens aan vast zit, ook na inschrijving niet en zelfs niet als een vrijwilliger is gevonden: Je kunt altijd stoppen! Het is ook belangrijk dat kinderen dit weten.

Tip 8: Kinderen willen niet

Uiteindelijk is het wel zo dat motivatie een belangrijk ingrediënt is voor een goede match, maar dat wil niet zeggen dat die motivatie er al gelijk moet zijn. Denk ook in: 'niet geschoten altijd mis, we gaan iets proberen, misschien is het niks...' Laat een begeleider hierover meedenken.

Tip 9: Nog meer mensen, het is te belastend

In sommige situaties kan een aanmelding en kennismaking/intake met een nieuwe organisatie al te belastend zijn. Vraag organisaties dan om mee te denken, soms is een uitzondering mogelijk en kan met instemming een aanmelding/pre-intake worden gedaan door de professional/ouder zonder dat er met het kind wordt kennism gemaakt. Bedenk ook dat de inzet uiteindelijk ook druk van de ketel kan halen. Ga er niet te snel van uit dat mensen die aangeven een te veel aan hulpverleners te ervaren, dit per se ook zo beleven bij een vrijwilliger. Er is een wezenlijk verschil en vaak horen wij dat het juist fijn is dat er iemand juist geen hulpverlener is.

Wil je nog meer tips (op maat) of dat een ambassadeur meedenkt met een casus waarmee je zit? Neem contact op met de ambassadeur in jouw wijk!

Daphne Kroon

Overvecht en Zuid

☎ 06-43568696

✉ daphne.kroon@nizu.nl

Annemiek Harberink

Noordoost en Oost en Binnenstad en

Zuidwest

☎ 06-48369284

✉ annemiek.harberink@nizu.nl

Jolanda Huussen

West en Noordwest

☎ 06-10780546

✉ jolanda.huussen@nizu.nl

Diana Williams-Schnek

Leidsche Rijn en Vleuten-De Meern

☎ 06-10788870

✉ diana.schnek@nizu.nl